

MUŽI Z HOR NA ŽELEZNÝCH OŘÍCH: NÁRODNÍ PROSTOR V REPREZENTACI NOVÝCH ŽELEZNIČNÍCH TRATÍ MEZIVÁLEČNÉHO ČESKOSLOVENSKA

Felix Jeschke

Když v říjnu 1918 vznikl Československý stát, spojovala Slovensko s českými zeměmi jen jedna jediná hlavní železniční trasa. Jednalo se o trať mezi slovenskými Košicemi a slezským Bohumínem, která se nacházela v soukromém vlastnictví. Aby tento problém vyřešila a obě části země spolu pevně spojila, odstartovala vláda velký konstrukční program obsahující 15 nových tras, které transformovaly železniční síť Slovenska a Podkarpatské Ukrajiny. Článek soustředí pozornost na ceremonie provádějící zahajování nových konstrukčních projektů a otevírání dokončených tratí. Autor přitom projekty zkoumá jako diskurzivní události, které byly určující pro pohled československé veřejnosti nejen na železniční síť, ale také na území státu a na krajinu. Navenek oslavovaly ceremonie nové železniční úseky jako výraz jednoty československého národa. Tím že Slovensko a Podkarpatskou Ukrajinu prezentoval jako objekty české civilizační mise, zároveň ale diskurs vytvořil geografickou hierarchii. Podle autora článku naznačoval tento paternalismus hranice československé národní jednoty v meziválečném období.